

سوره 32: السجدة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

الم (1)

سهرنجی سهره تای سوره تی (البقرة) بده.

تَنْزِیْلُ الْکِتَابِ لَّا رِیْبَ فِیْهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ (2)

نهم کتیبه (نهم قورئانه) هیچ گومانی تیا نیه، له لایهن پهره دگاری
جیهانه کانه وه، هاتوته خوار وه.

أَمْ یَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَّذِیْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ یَهْتَدُونَ (3)

(خوانه ناسان) ده لاین که (محمد صلی الله علیه وسلم نهم قورئانه ی)
هه لیه ستو وه، (ههر گیز و ا نیه) به لکو (قورئان)
راسته قینه یه که له پهره دگار ته وه (نیر درا وه)، بو بیدار کردنه وه ی قهوم و
هوزیک که پیش تو بیدار خهره وه یه کیان بو نه هاتو وه، به لکو ریگی
هیدایهت و (ئیمان) بگر نه بهر.

اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا فِی سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ مَا لَکُمْ مِّنْ دُوْنِهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا شَفِیْعَ اَقْلًا تَتَذَكَّرُونَ (4)

خوای نهو زاته یه که ناسمانه کان و زهوی و ههرچی له نیوانیاندا هه یه له شهش
روژدا دروستی کردو وه (مهرج نیه دریژی نهو روژانه به قهدهر دریژی
شهو و روژی زهوی بیت که به بیست و چوار سه عات جاریک به دهوری
خویدا ده سو ریته وه، چونکه هه ندی روژ ههروه ک قورئان خوی نامازه ی
بو دهکات هزار ساله)، له وه دووا له سهر تهختی (فهر مانر هه واییه وه)
سهر پهرشتی کارو فرمانی دروستکراوانی دهکات و نهوه ی نهو عیلمی
پی هه یه وه یزانی ههر نهو پیش دیت (جا ئیتر نهمه چونه، له کوییه،

کهی دروستکراوهرسیارانیکن کهلهرادهی تیگهیشتن و بیروهووشی
نادهمیزاد بهدهرن)، خهلکینهجگلهو (خوایه) کهس نیهپشتیوانیتان لی
بکات یا تکاکارتان بیت، نایا یاداوهری وهردهگرن و تیدهگن.

يُدْبِرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ
سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ (5)

(نهو خوایه) لهئاسمانهوهکاروباری زهوی ریک دهخات و سهپرشتی
دهکات، لهوهودوا و بهسهرهاتهکان و کارو کردهوهی بهندهکان
دهگهریتهوهبو لای لهروژیکدا کههرانبهر هزار سألهبهحسابی نیوه.

ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (6)

ئا نهو خوایهز انایهبنهینی و ئاشکراکان، لهههمان کات دا خاوهن
دهسهلات و میهرهبانیشه.

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ (7)

نهو (خوایه) زاتیکههموو شتیکی بهچاکی و ریکوپییکی
دروستکردوو، لهسهرهتاوهئادهمیزادیشی لهخاک دروستکردوو.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ (8)

پاشان زنجیرهی نهوهکانی لهئاویکی سادهو بی نرخ بهدییهیناوه(بهو
شیوهیهی کهزانراوه).

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ (9)

پاشان (نادهمیزادی) بهریک و پیکی ریکخست، لهرووح و گیانیک (کهخوا
خاوهنیتهی) فووی پیا کرد، ئینجا دهزگای بیستن و بینین و لیکدانهوهی
پیبهخشیون، بهلکو سوپاسگوزاربن.

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ
(10)

(له گهل ئهو هه موو بهلگه بهه یزانه دا خوانه ناسان) ده لاین: ئایا ئه گهر (مردین) و بزر بووین له توئی خاکی زه ویدا، ئایا جار یکی تر سه رله نوئی دروست ده کړینه وه؟! بهلکو ئه وان هه (هه ر قسه ده که ن ئه گینا له به نه ر ه تدا) بهر ووبه ر ووبونه وه ی په ر وهر دگار یان به وهر یان نیه ..

قُلْ يَتَوَقَّأَكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (11)

(بهو بی بروایانه) بلئی: فریشته ی گیانکیشان که کاری گیانکیشان تانی پی سپیدراو بهو کار هه ه لده ستیت، له وه ودوا بو لای په ر وهر دگار تان ده گهر ینه وه .

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ (12)

(له ر وژی قیامه تدا) ده بینى ئهو تاوانبار انه ی (که باوهر یان بهزیندو ووبونه وه نه بوو) خه جاله ت و سه رشورن له به رده م (دادگای) خوا پیدا، (ده لاین): په ر وهر دگار ا (ئهو ه ئیتر به چاوی خو مان) بینیمان، به گوئی خو مان بیستمان (ئهو ه ی پرومان پی نه بوو، ئیسته ش) ئیمه بگیره وه (بو دنیا) مه رج بی هه ر کار وکرده وه ی چاکه ئه انجام بده ین، ئیمه ئیسته ته و او دلنیا ین...!!

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (13)

بیگومان ئه گهر بمانویستایه هه موو که سیکمان هیدایه ت و رینمووی ده کرد (به ناچار ی و به بی ویستی خو یان)، به لام بریاری من ئهو هیه (که ئاده میزاد په ریبه کان سه ر به ست و سه رشک و ئازاد بکه م، سه ر ئه انجامیش) هه ر دوزه خ پر ده که م له په ریبه کان و له خه لکی تیکرا، (له وان هه ی پروایان به خوا و پیغه مبه ر هکانی نه بوو).

فَدُوْثُوا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا اِنَّا نَسِيْنَاكُمْ وَدُوْثُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ (14)

دهی کهواته بچیزن نیش مادهم نیوهئهم رۆژ هتان فصر امۆش کرد، نئیمهش نیوه پشتگویی دهخهین، بچیزن نیش و سزای نهبر اوه، لهسه رنهجامی کار و کرده هتاندا...

اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا دُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ (15)

ئهو انه ی بروایان بهئایه تهکانی نئیمه هیه هه رکاتی یاداوهری دهکرین پیی، خیرا سوژ دهده بهن، (تهسبیحات) و سوپاسگوزاری پهروه ردگاریان دهکن، ئهوانه (بههیچ شیوهیهک) فیزیان نیهو خویان بهگهوره نازان.

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (16)

(ئهیماندار بهخته هه رانه) نیوانیان خوش نیهله گهل راکشان لهجیگهو ریگهی گهرم و نهرما (واته بنویژو خواپهرستی شهوگار دهبه نهسهه)، ههمیشه نزاو پارانه هیان روو بهپهروه ردگاریانه (لهخهشم و قین و دۆزهخی) دهترسن، ئواتی (رهزامهندی و بههشتیان) ههیه، وهلهو رزق و رۆزی و (توانایی و زانیاری) یهی پیمان بهخشیون دهبهخشن.

قُلْ تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءِ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (17)

جا هیچ کهس (لهو بهخته هه رانه) نازانی چی بو حهشارداوه (لهنازو نیعمهتی جوړاو جوړ) کهچاوان پیی گهش دهبنهوهو بهدیتتی شاد دهبن، لهپاداشتی کار و کردهوی (چاک و پاکیاندا) کهنهجامیانداوه.

اَقْمِنَ كَانِ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُوْنَ (18)

ئایا ئهو کهسهی ئیماندار هوهک ئهو کهسهیه کهتاوانبار و بیدینییه؟ بیگومان ههرگیز چونیهک نین..

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (19)

بهلكو نهوانه‌ی كه‌باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان نه‌جامداوه‌شوینه‌واریان به‌هسته‌(که‌بو همیشه‌جیگه‌ی حه‌وانه‌وه‌و حه‌سانه‌وه‌یه)، هه‌ر له‌وی داد‌ه‌بهن، له‌پادا‌شتی کارو کرده‌وه‌ی (جوان و چاک و ریک و بیکیاندا).

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (20)

نه‌وانه‌ش تاوانبارو بی‌دین بوون، شوینه‌واریان ناو ناگری دوزه‌خه، هه‌ر کاتیک بیانه‌ویت لی‌ی ده‌ر چن ده‌گیردرینه‌وه‌ناوی و پیان ده‌وتریت بجیزن سزای نه‌و ناگری که‌پرواتان پی‌ی نه‌بوو.

وَلَنذِيقَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (21)

هه‌روه‌ها نی‌مه‌تالاو له‌دنیا‌دا ده‌که‌ین به‌گه‌روویاندا، (پیش) سزای سه‌خت و گه‌وره‌ی (قیامت) به‌لكو (هوشی بکه‌نه‌وه‌و بیریک بکه‌نه‌وه‌و) بگه‌رینه‌وه‌(بولای نی‌مان).

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ (22)

جا کی هه‌یه‌له‌و که‌سه‌سته‌مکارتره‌که‌به‌نایه‌ته‌کانی خوا یاداوه‌ری ده‌کریت، که‌چی پشتی لی‌ی هه‌لده‌کات و گوپی پینادات، به‌راستی نی‌مه‌توله‌تاوانبارو تاوانکاران ده‌سینین.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ (23)

بهر استی نئمه کتیبی (تهورات) مان بهخشی بهموسا، تو (ئهی محمد صلی الله علیه وسلم) هیچ گومانته له لایهن نئمه وه بهخشر او بهو، ئهو کاته نئمه ئه ویشمان کرد بهر نئمونی بو نهوهی ئیسرائیل.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ (24)

لهو هودوا کاتی که خوگری و نارامییان کرده پیشه یان کردمانن به پیشه و او (دهسه لاتمان) پی بهخشین، چونکه ئه و کاته دنیایی و پروایه کی ته و او یان هه بوو به نایه ته کانی نئمه.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (25)

بهر استی پهروهر دگارت (دوای ئه وهی که بوو نه چهنده ها دهسته و گرو) له پروژی قیامته دا لهیه ک جیایان ده کاته وه، چاک و خراپیان دیاری ده کات لهو شتانه دا کهوا ئه وان کیشه یان له سه ری هه بوو، وه پروو به پرووی یهک ده بوو نه وهو بهر ان بهر یهک ده وه ستاوه.

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ (26)

نایا ئه وه په ندو ناموژگاری و هر ناگرن له وهی که: نئمه پیش نهمان چهنده ها جیل و نه وه مان له ناو بردو وه، به ناو ماله کانیا ندا دین و ده چن، بهر استی ئاو لهو (دیماناندا) به لگه ی زور به هیز ههیه، نایا ئه وه نابیستن؟!

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ (27)

نایا ئه وه نابینن که چون نئمه ئاو کیش ده کهین و ده بیهین بو زهوی و زاری وشک و بی پرووهک، وه (بهو ئاوه) پروهک و گزوگیا دهر دینین که مالاتیان و خویشیان لئی ده خون، نایا ئه وه نابینن و سه رنج نادن؟!

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (28)

(بى باوهران) دهلین: باشهئوهکهى ئهم جياکردنهويهپيش دیت، نهگەر راست دهکهن؟!)

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ (29)

(ئهى محمد صلى الله عليه وسلم) پييان بلى: رۆژى جياکردنهوهو (سهركهوتتى ئيمان)، باوهرهينانى كافران هيچ سوودى ناييت بويان، هيچ مؤلهتيشيان نادریت (پهشيمانيش سوودى ناييت).

فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَاَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ (30)

تو پروويان لى وهرگيرهو گوپيان مهدهرى، بهلكو چاوهروان به، نهوانهچاوهروان كراون!! (لهئايندهيهكى نزيكدا خوويان دهبيننهوه).